

Др Ратко Марковић
редовни професор Правног факултета Универзитета у
Београду

БИОГРАФИЈА

Живот. Рођен је у Пожаревцу 8. децембра 1944. Основну школу, започету у Пожаревцу, завршио је у Крушевцу, где је завршио и гимназију. С својом генерацијом отпочео је нов начин матурирања–израдом писаног рада о одређеној теми и одбраном пред трочланом комисијом састављеној од предметних наставника. Тема матурског рада била је: „Песници природе у српској поезији“. Гимназију је завршио с одличним успехом. На Правни факултет у Београду уписао се школске 1963/64, и дипломирао 1967. с просечном оценом десет. У току студија је све време, од њеног оснивања, активно учествовао у раду стручне групе за јавно право, коју је основао и водио пок. професор Стеван Врачар. Последипломске студије на Правном факултету у Београду–јавноправни смер–уписао је тек школске 1969/70, после одслужења војног рока и запослења у Институту за упоредно право. Усмени магистарски испит положио је 1971.“једногласно са одликом“. Магистарску тезу под насловом „Покретање уставног спора у уставности нормативних аката“(ментор проф.Јован Ђорђевић) одбранио је „једногласно са одликом“, јануара 1973. На истом факултету одбранио је докторску дисертацију „Извршна власт“ (ментор проф.Никола Стјепановић) „једногласно са одликом“. Од маја 1969. до јула 1974. био је асистент и асистент–истраживач у Институту за упоредно право. Од јула 1974. до краја 1979. био је асистент, па затим доцент и ванредни професор на стоматолошком факултету у Београду за предмет Друштвено уређење. Од јануара 1980. до краја септембра 1985.предавао је као ванредни, а затим као редовни професор за предмет Уставно право на Правном факултету у Крагујевцу. У октобру 1985.године изабран је за редовног професора за предмет Уставно право на Правном факултету у Београду (с тим што је, једну годину, док је био судија Уставног суда Југославије, радни однос на Правном факултету у Београду мировао). Решењем декана Правног факултета у Београду од 20.априла 1994.распоређен је и на радно место редовног професора Уставног права. У том својству је пензионисан 30. септембра 2012.

Радови. До априла 2016. објавио је 328 стручних, публицистичких и научних радова и преко стотину одредница у „Правној енциклопедији“, „Енциклопедији самоуправљања“, „Социолошком лексикону“ и „Српској енциклопедији“ (закључно са словом В). Међу њима су и следеће књиге: „Покретање уставног спора о уставности нормативних аката“, Београд, 1973 (стр.188), „Самоуправно одлучивање у друштвеним делатностима“ (са В Коштуницом), Београд, 1978 (стр.83), „Извршна власт“, Београд, 1980 (стр.

VIII+256), „Уставно право“, Београд, 1982, (стр. VIII+730), „Управно право I“ (са П.Димитријевићем), Београд 1986 (стр.263-340), „Устави и уставна документа социјалистичке Југославије 1942-1981“ (са М.Срдићем), Београд, 1987 (предговор „Социјалистичка Југославија и њена уставност“, стр. XI–XXIX), „Уставно право и политичке институције“ (од 2008. „Уставно право“), Београд, 1995 (стр.693), последње двадесте и прво издање, Београд, 2016, (стр.588), „Управно право“, друго издање (прво је било 1995), Београд 2002, (стр. 625), „Одабрани прописи о Влади и државној управи“, Београд, 2005 (предговор стр.11-54), „Уставно право“ –приручник за полагање правосудног испита –треће издање (прво је било 2008), Београд, 2012, стр.236. Професор Марковић је и даље активан, приводи крају рукопис за штампу у оквиру библиотеке „Политика и друштво“ под насловом „Са уставне осматрачнице“, који се састоји делом од својих објављених, а делом од необјављених радова, а ради и на рукопису књиге „Српско уставно наслеђе“. Приредио је за објављивање седеће књиге: „Милован Миловановић, Државно право и друге уставноправне студије, Београд, 1997“, „Драгаш Денковић, Добра управа, Београд, 2010“, „Драгаш Денковић, Вршење државне службе и одговорност за штету проузроковану грађанима, Београд, 2011“. Уредио је неколико зборника радова са научних супова, објављених као посебне публикације. Последња међу њима је била „Два века српске уставности“ (заједно са А.Фиром) у издању САНУ и Правног факултета у Београду.

Стручне и јавне дужности. Био је уредник у часопису „Гледишта“, дугогодишњи секретар часописа „Архив за правне и друштвене науке“ и заменик главног и одговорног уредника „Анала Правног факултета у Београду“. Два мандата био је шеф Катедре за јавно право Правног факултета У Београду. Био је члан радних тела за израду Устава Републике Србије од 1990. и Устава СР Југославије од 1992. Годину дана био је судија Уставног суда Југославије (јер је СФРЈ престала да постоји), савезни посланик (у СР Југославији), а у току два мандата је у Републици Србији био потпредседник Владе (задужен за правни систем и координацију рада државних органа). Био је члан делегације СР Југославије у преговорима о сукцесији СФРЈ, шеф државне делегације за преговоре с косметским Албанцима у Приштини 1998–1999. о облику аутономије Косова и Метохије и шеф државне делегације за преговоре с косметским Албанцима о миру и самоуправи на Косову и Метохији, уз посредништво Контакт групе, у Рамбујеу и Паризу (фебруар–март 1999).

Учествовао је на многобројним научним скуповима у земљи с писаним рефератом, а с писаним рефератом учествовао је на Конгресу за уставно право у Паризу 1987.